

STENGT

GJEMSELUND STADION, SOM MANGE ANDRE IDRETTSARENAER I NORGE HAR BLITT STENGT INNTIL VIDERE. PORTEN HAR BLITT LUKKET OG LÅST, SPILLERNE HAR DRATT HJEM OG LYSENE HAR BLITT SLÅTT AV. STADION SOM DET PLEIER Å VÆRE AKTIVET PÅ FRA TIDLIG PÅ DAGEN TIL SENT OM KVELDEN HAR NÅ BLITT STENGT FOR ALL AKTIVITET.

TEKST: LENE SJØLI

Gjemselund Stadion, det som en gang var fylt med håpefulle fotballspillere og mye latter, er i dag stille og forlatt. Når man står på den andre siden av det høye gjerdet som omringer stadion så kan man se et enslig løvblad som danset rundt på gressmatten, akkurat som den brasilianske midtbanespilleren pleide å gjøre etter fotballtrening.

Drømmer

Det som stenger av stadion er et høyt gjerde og en stor port. Denne porten, som kan minne om et fengsel. Ikke et fengsel som tar friheten fra folk, men drømmer. Drømmene til juniorspillerne som skulle få være med A-laget å trene i oppkjøringen før sesongen, drømmene til spillerne som skulle være med å kjempe om ny kontrakt med klubben og mulighetene prøvespillerne skulle få til å vise seg frem.

Alltid like stille over der?

Mens jeg går rundt stadion så tenker jeg på en ting, og det er stillheten. den stillheten som har senket seg over Gjemselund er det noe merkelig ved. Det kommer ikke lyd fra garderobene, parkeringsplassen, kiosken eller tribunen. Det eneste som lager lyd er føttene mine som treffer grusen på parkeringsplassen og vinden som tar tak i de tomme setene på tribunen. Det er like stille som natten, akkurat som om Kongsvinger har gått inn i en dyp søvn, en evigvarende natt.

Når jeg går rundt i denne stillheten så nærmer jeg meg bortesupporter feltet, og den setningen jeg tenker på da er «er det alltid like stille over der?». Den setningen som blir brukt til nøyaktig den stillheten her på kampdag.

Rar stemning

Når jeg står her og ser utover den tomme stadion så tenker jeg tilbake på forrige sesong. Da det var kø i billettluken og kiosken. Da man kunne høre vi kommer fra skogene over høytaleranlegget og spillerne som varmet opp ute på banen. Den tiden som egentlig skulle ha vært rett rundt hjørnet, men som har blitt utsatt.

Stemningen på stadion er ikke som den skal være. Musikken som kommer fra garderobene er borte, spillerne som leker med ball etter trening er borte og latteren er også borte. Unggutta som tuller med de som er litt eldre mens de tøyer er ikke å se noen steder og det nærmeste man kommer brasiliansk dans er et løvblad i luften.

FOTO: UKJENT